

Trang chủ	Nhạc	Tho-Văn	Tranh	Photos	Góc bạn bè	English	Français	
-----------	------	----------------	-------	--------	------------	---------	----------	--

Bạn đang ở: [Trang chủ](#) / [Tho-Văn](#) / [Cát bụi](#)

Cát bụi

- Webmaster — cập nhật lần cuối 21/08/2006 16:06

Trịnh Công Sơn

Vào một buổi chiều ngày tháng không còn nhớ, tôi một mình đến rạp Casino xem phim "Hiệp sĩ mù nghe gió kiếm" tập 6. Đây là bộ phim nhiều tập, đã xem tập này thì không thể không chờ xem tập khác. Nói chung là tập nào cũng hấp dẫn. Trong 6 tập có đoạn hiệp sĩ mù xuất kiếm giải cứu cho một nàng Kiều xinh đẹp. Cứ mỗi tuyệt chiêu xuất ra là nghe có một tiếng nói bình già ca ngợi. Đường kiếm như có thêm sức mạnh mỗi lúc một uyển chuyển huy hoàng hơn. Sau khi cứu được nàng Kiều, hiệp sĩ mù quay về phía tiếng nói vài tay chào hỏi. Hoá ra bên vệ đường dưới gốc cây to có một người mù khác đang ngồi xếp bàn, trên hai chân có cây đàn bọc trong bao vải gác ngang. Người nghệ sĩ mù có nhà ý chơi một bản đàn tặng hiệp sĩ mù. Hai người bèn kéo nhau vào một khu rừng gần đấy. Hình như rừng vào thu nên các cảnh đều tro lá, chỉ thấy một đám lá vàng đỏ trải dài trên mặt đất. Hai người ngồi tựa vào hai gốc cây đối diện nhau. Tiếng đàn cất lên như một lời than thở ngậm ngùi về đất trời, về kiếp người. Tiếng đàn nửa chừng bỗng đứt gãy. Người nghệ sĩ mù nói: có kẻ bất thiện đang nghe lén. Quả đúng như vậy, có một tên gian đang rình rập hiệp sĩ mù. Thế là hai người lặng lẽ chia tay.

Hết phim, tôi tàn bộ ngang trên đường phố. Không hiểu sao cái đoạn phim ngắn người ấy khiến tôi buồn buồn. Chiều tôi về nhà, sau khi ăn, tôi ngồi đọc lại cuốn "Zorba le Grec". Đến đoạn Zorba than thở: "*Chim đa ơi thôi đừng hót nữa, tiếng hót mày làm tan nát tim ta*", tôi bỗng gặp sách lại và không đọc nữa. Có một cái gì đó thật trùng hợp trong cùng một buổi chiều. Một nỗi buồn hay một điều gì đó gần với sự rời xa ly biệt đang cựa mình thức dậy trong tôi. Tôi lại ra đường tìm một góc quán quen thuộc ngồi. Trên đường trở về nhà, trong đầu bỗng vang lên một tiếng hát. Tôi lập đi lập lại nhiều lần trong đầu, hát thành tiếng khe khẽ. Đến khi về nhà ghi lại thì bài hát đã gần như hoàn chỉnh. Sáng hôm sau mang hát cho một số bạn bè nghe, hầu như ai cũng thích.

Đó là câu chuyện sự ra đời của bài "Cát bụi".

Mỗi bài hát đều bắt nguồn từ một duyên cớ nào đó. Có khi từ một câu chuyện không đâu.

Bây giờ thì người hiệp sĩ mù kia đã chết rồi. Khoảng hai năm nay. Người viết Zorba đã qua đời dĩ nhiên con chim đa đa kia cũng đã chết. Và nếu Zorba là một con người có thật được Nikos Kazantzakis tiểu thuyết hoá thì nay ông cũng mất rồi.

"*Tiếng động nào gõ nhịp không người...*"

Thời gian đã nghiền nát tất cả thành cát bụi hết rồi.

Tạp chí Thế Giới Âm Nhạc, số 1-1998

- [Send this](#)

Tự tình khúc
tại Théâtre L'Agoreine
Bourg-la-Reine
Chủ nhật 09.04.2023, 14g30
Mua vé

Bạn bè / Tác giả

[Ban Mai Bửu Chí Cao Huy](#)
[Thuần Jason Gibbs Léon](#)
[Remacle Lữ Quỳnh](#)
[Patrick Gallagher Phạm](#)
[Văn Đình Richard Fuller](#)
[Sâm Thương Trần Duy Tinh](#)
[Văn Mai Đình Cường](#)

[Tho-Văn](#)

[Cát bụi](#)

